

Foto: Ida Lindkvist

Körsuccé med Kjell Lönnå

Publicerad: 8 november 2014

Författare: Ida Lindkvist

Kristinakyrkans bänkrader är upptagna av aftonens förväntansfulla publik. Det är många som med spänning inväntar Sundsvalls kammarkör tillsammans med den legendariske körledaren Kjell Lönnå.

Kvart i fem är klädesgalgarna nästan slut i Kristinakyrkans entré. Det finns knappt en enda plats ledig, vare sig inne i kyrkan på bottenvåningen, eller uppe på läktaren.

– Det blir fullt här ikväll, och man får inte vara fler än tvåhundra i lokalen, säger Ingrid Karlström vid läkarmissionen, som arrangerar denna kväll.

Kent Hiding, församlingens ordförande, hälsar alla välkomna och berättar hur det kom sig att Kjell Lönnås besök blev inplanerat i kalendern.

– Det var en varm härlig majdag, jag befann mig i Wien utanför kejsarpalatset och så ringer mobilen: "Hej, det är Kjell Lönnå, jag planerar att vara i Lindesberg den åttonde november, hoppas att vi ses då!". Ja, och vem kan säga nej till ett sådant erbjudande?

Och därpå kliver fyrtyotvå körmedlemmar in på led i kyrkan. En efter en ställer de upp sig och när det är avklarat, drar de direkt igång med sång. Man trycks bakåt i bänken för tonerna är så pricksäkra, höga och behagliga. Det tillsammans med den enorma akustiken kommer musiken så nära, den blir så otroligt omfattande att man känner sig fullständigt uppfylld med dessa ekande, klara toner. Det är så tyst, så tyst bland åhörarna. Någon är tårögd och mumlar när sången avslutas:

- Åh, så fin sång.

Kjell inleder med att tala om att han är mycket glad över att få vara i Lindesberg, att han känner sig som hemma och att han varit här väldigt många gånger. Skönsången fortsätter, stämmor och solosång i en fantastiskt ordnad blandning. Kjell pratar mellan sångerna, berättar och minns.

- Vi åkte klockan nio i morse från Sundsvall, det var inte något bra väder, det var grått och grått och vid Avesta var det dimma, och så grått igen. Men egentligen är det också vackert. Man beundrar hur skapelsen är höst, vinter, vår och sommar.

Ingrid Karlström får några minuter efter en knapp timme, hon vill säga några ord om något som hon verkligen brinner för och ständigt jobbar med. Läkarkommissionen. Den startade 1958 och strävar efter att ge övergivna barn ett hem, en familj och även en framtid, något som står på planschen bredvid scenen.

- Vi finns i fyra världsdelar med olika projekt. I Uganda, på kvällen, kan man tro att det är sopsäckar som ligger efter vägen, men det är barn i sopsäckarna. En tioårig kille

berättade att han hamnade där för att pappa fick ont i magen och dog, mamma omkom i en bilolycka och hans faster bara slog mig så jag stack. Med en hundralapp i månaden kan man hjälpa barn att inte behöva sova i sopsäckar. Barn i Sverige skriver inför jul långa önskelistor, dessa barn vill bara ha en varm säng att sova i och ett mål mat. Det är därför ni kallas för skyddsänglar – ni finns, men syns inte.

Sången fortsätter med Kjell vid pianot.

– Vi är här för att glädja, roa och underhålla, säger han och det lyckades de verkligen med.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/korsucce-med-kjell-lonna/>